

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρα καὶ ἤκουσα φωνῆν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1011²

Κυριακὴ ΣΤ' τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. 8,26-39)
20 Ὀκτωβρίου 2013 (2003)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Λεγεῶν

«Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεῶν» (Λουκ. 8,30)

Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἐγκατέλειψε τὴν ἀφάνεια καὶ βγῆκε σὲ δημοσία δρᾶσι, δὲν ἔμεινε σ' ἓνα μέρος. Πήγαινε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, ἀπὸ πόλι σὲ πόλι, ἀπὸ ἐπαρχία σὲ ἐπαρχία. Ἐπισκεπτόμενος λοιπὸν κάθε μέρος τῆς Παλαιστίνης ἔφτασε κάποτε, ὅπως λέει τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ στὴ **χώρα τῶν Γαδαρηνῶν**.

Ἡ περιοχὴ τῶν Γαδαρηνῶν ἦταν ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν περίφημη λίμνη τῆς Τιβεριάδος, στὴν ὄχθη τῆς. Κατοικεῖτο δὲ ἀπὸ ἀγροίκους Ἰουδαίους, ποὺ δὲν εἶχαν ἱερὸ καὶ ὄσιο. ἀλλὰ ὁ νοῦς τους ἦταν διαρκῶς στὴν ὕλη, κατὰ τὸ σύνθημα τῶν ὑλιστῶν «*Φάγωμεν καὶ πῖνωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν*» (Μα. 22,13 = Α Κορ. 15,32). Ὑλὴ καὶ χρῆμα. Ἦταν πολὺ φιλάργυροι. Ἡ **φιλοχρηματία** τους ἔφτανε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε, ἐνῶ ὁ μωσαϊκὸς νόμος ἀπαγορεύει τὸ χοιρινὸ κρέας, αὐτοὶ νὰ τὸν καταπατοῦν. Μέχρι σήμερα οἱ Ἑβραῖοι μένουν πιστοὶ σ' αὐτό (καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ μωαμεθανοί, διότι καὶ τὸ Κοράνιο ἀπαγορεύει τὸ χοιρινὸ κρέας). Ἐνῶ λοιπὸν γιὰ τοὺς Ἰουδαίους τὸ χοιρινὸ κρέας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ἐν τούτοις αὐτοὶ ἔβασκαν κοπάδι ὀλόκληρο ἀπὸ χοίρους, γιὰ νὰ ἐμπορεύωνται τὸ κρέας τους καὶ νὰ κερδίζουν πουλώντας τὸ ἀκριβά.

Ἀλλὰ ἡ καταπάτησις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ δὲν μένει χωρὶς συνέπειες. Ὅποιος ἀναιδῶς καὶ κατὰ σύστημα καταφρονεῖ τὶς θεῖες ἐντολές, χάνει τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ βρεθῆ ἐκτεθειμένος στὴν κακία τῶν δαιμόνων. Τὰ **πάθη** διώχνουν ἀπὸ τὴν ψυχὴ τὸ Θεὸ καὶ φέρνουν τοὺς **δαίμονες**, ποὺ δὲν ἀργοῦν νὰ κάνουν κατοχὴ. Αὐτὴ ἡ κατάστασι ἐπικρατοῦσε στὴ χώρα ἐκείνη.

Δεῖγμα καὶ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν Γαδαρηνῶν ἦταν ἓνας ἀπὸ αὐτούς. Ποιός; Λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο γιὰ ἓναν ἄνθρωπο, ποὺ βρισκόταν σὲ μιὰ ἔξαλλη κατάστασι. Τὸ

μάτι του ἦταν βλοσυρό· τὸ λεξιλόγιό του ἦταν ἀκάθαρτο· ἐνδυμασία δὲν φοροῦσε, ἀλλὰ ἔσχιζε τὰ ρούχα του καὶ περπατοῦσε γυμνός· τὴ νύχτα δὲν πήγαινε στὸ σπίτι του νὰ κοιμηθῆ, ἀλλὰ κοιμόταν στὰ μνήματα· τὸν ἔπιαναν, τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες, κι αὐτὸς εἶχε τέτοια ὑπερφυσικὴ δύναμι, ὥστε ἔσπαζε ὅλες τὶς ἀλυσίδες· ἦταν ὁ φόβος καὶ τρόμος ὄλων τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Αὐτὸς λοιπὸν ἦταν ὁ **δαιμονιζόμενος** τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου.

Αὐτὸς ὅμως, ποὺ τὸν ἔτρεμε ὅλος ὁ κόσμος, **τρέμει τώρα** ὁ ἴδιος. Βρίσκεται ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ εἶνε ὁ νικητὴς καὶ θριαμβευτὴς τῶν δαιμόνων, καὶ τρέμει ὅπως τρέμουν τὰ φύλλα μέσα στὸ δάσος. Καὶ λέει: – «*Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου*», γιατί ἤρθες ἐδῶ σ' ἐμᾶς, τί θέλεις; Ὁ Χριστὸς τὸν ἐρωτᾷ: – Ποιὸ εἶνε τὸ ὄνομά σου; Κ' ἐκεῖνος ἀπαντᾷ: – «*Λεγεῶν*» (Λουκ. 8,28-30).

Τί θὰ πῆ «λεγεῶν»; Εἶνε λέξις ἡ ὁποία σημαίνει ἓνα στρατιωτικὸ σῶμα τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ· διότι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη βασίλευε, κυριαρχοῦσε σὲ ὅλο τὸν κόσμον καὶ στὴν Παλαιστίνην ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία. «*Λεγεῶν*» λοιπὸν σημαίνει μεγάλη στρατιωτικὴ μονάδα, ὅ,τι εἶνε σήμερα ἡ μεραρχία. Ἦταν μιὰ δύναμις 6.000 ἀνδρῶν. Δηλαδή 6.000 δαιμόνια «*ἔβασκαν*» μέσα στὴν καρδιά του.

– Μπα, δαιμόνια τώρα! θὰ πῆ κάποιος. Τί μᾶς λὲς σήμερα; στὸν αἰῶνα, ποὺ πετάξαμε στὰ φεγγάρια, νὰ μιλᾶς ἐσὺ γιὰ δαίμονες;...

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν στὰ δαιμόνια. Ἐν τούτοις εἶνε μύριες οἱ ἀποδείξεις ὅτι **ὑπάρχουν δαίμονες**. Ὑπάρχει δαιμονικὸ στοιχεῖο, ποὺ τυραννεῖ τὴν ἀνθρωπότητα, τὸν κόσμον ὀλόκληρο.

Ἐὰν κανεὶς ἀμφιβάλλῃ, δὲν ἔχει τίποτε ἄλ-

λο νὰ κάνη παρὰ νὰ ἐρευνήσῃ. Ἄς πάη στήν Κεφαλονιά. Ἐκεῖ φέρνουν τοὺς δαιμονισμένους ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Καὶ μόλις τὰ δυστυχημένα αὐτὰ πλάσματα δοῦν τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Γερασίμου καὶ προπαντὸς ὅταν δοῦν ἓνα σταυρό, σιδερένιο σταυρό, ποῦ εἶχε ὁ ἅγιος, ὠρύονται, οὐρλιάζουν, τρέμουν μπροστὰ στὴ δύναμι τοῦ ἁγίου Γερασίμου. Κάνε μιὰ ἐπίσκεψι λοιπὸν ἐκεῖ, νὰ πεισθῆς ὅτι ὑπάρχουν δαίμονες; ποῦ ἐνοχλοῦν τοὺς ταλαίπωρους ἐκείνους.

Οἱ δαιμονιζόμενοι διακρίνονται ἀπὸ τοὺς ψυχοπαθεῖς. **Δὲν εἶνε ψυχοπαθεῖς**: εἶνε κάτι ἄλλο πολὺ σοβαρώτερο, φοβερὸ πρᾶγμα.

Ἄλλ' ἐὰν δυσκολεύεσαι, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πᾶς στὴν Κεφαλονιά. Ῥίξε μιὰ ματιὰ μέσα σου, **παρατήρησε τὸν ἑαυτό σου**. Ἄν εἶστε τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς, ἂν ἔχετε τὸ «γνώθι σαυτόν», ἓνα μυριοστό ἀπὸ τὴν **αὐτογνωσία** ποῦ δίδασκε ὁ Σωκράτης, καὶ ρίξετε μιὰ ματιὰ μέσα στὸν ἑαυτό σας, στὸ πνευματικὸ τοῦτο σύμπαν ποῦ κλείνετε μέσα σας, θὰ διαπιστώσετε ἐκεῖ ἐνέργειες τοῦ πονηροῦ πνεύματος. Διότι ὑπάρχουν δύο σύμπαντα: τὸ ἓνα εἶνε τὸ ὑλικὸ ποῦ μᾶς περιβάλλει, τὸ ἄλλο εἶνε τὸ πνευματικὸ ποῦ ἀνοίγεται μέσα μας. Μικρὸ εἶνε τὸ ὑλικὸ σύμπαν· τὸ μέγα σύμπαν, τὸ ἀπέραντο σύμπαν, τὸ μυστηριῶδες σύμπαν, εἶνε μέσα μας, εἶνε ὁ ἑαυτός μας. Ἐὰν λοιπὸν ρίξετε ἓνα βλέμμα στὸν ἑαυτό σας, ἐὰν ἐξετάσετε τὶς λέξεις σας, τὶς φράσεις σας, τὶς ἐνέργειές σας, τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς σας, θὰ δῆτε ἐκεῖ μέσα μιὰ λεγεῶνα δαιμόνων.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος; «Λεγεῶν»! **Ὁ ἄνθρωπος τοῦ αἰῶνος τούτου** πειράζεται ἀπὸ λεγεῶνα δαιμονίων. Ποιὰ δαιμόνια ἐνεργοῦν μέσα του; Θέλετε νὰ τὰ ἀριθμήσουμε; Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα δαιμόνια εἶνε τὸ δαιμόνιο τῆς φιλαργυρίας: εἶνε αὐτὸ ποῦ ἔκανε τὸν Ἰούδα νὰ πουλήσῃ τὸ Διδάσκαλό του ἀντὶ τριᾶκοντα ἀργυρίων. Ὡς ἄλλο δαιμόνιο εἶνε τῆς κενοδοξίας, ποῦ ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπιζητῇ ὅλο καὶ ὑψηλότερα ἀξιώματα. Ὡς ἄλλο δαιμόνιο εἶνε τῆς σαρκολατρίας, τῆς πορνείας, τῆς μοιχείας. Ὡς ἄλλο δαιμόνιο εἶνε τῆς περιεργείας. Ὡς ἄλλα δαιμόνια εἶνε τῶν ποικίλων ἄλλων κακιῶν καὶ παθῶν ποῦ ταλαιπωροῦν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐνας διάσημος συγγραφεύς, ὁ Ῥώσος **Ντοστογιέφσκυ**, πρὸ ἑκατὸ ἐτῶν, προέβλεψε τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας. Κάθησε καὶ ἔγραψε ἓνα βιβλίο, τὸ ὁποῖο παρακαλῶ νὰ τὸ διαβάσουν οἱ διανοούμενοι, καὶ θὰ θαυμάσουν. Λέγεται «Οἱ δαιμονισμένοι». Εἶνε μιὰ ψυχο-

γραφία μὲ βαθεῖες παρατηρήσεις, ἀληθινὴ ψυχολογία τοῦ βάθους. Ἐρευνήσε τὸν ἄνθρωπο. Καὶ προέβλεψε, πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια, καὶ εἶπε: **Ῥωσία**, μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ γίνῃς λεγεῶν... Καὶ ἔγινε λεγεῶν ἡ Ῥωσία. Ἡ προφητεία βγήκε: λεγεῶν δαιμονίων, ἀθείας καὶ ἄλλων παθῶν, κυριάρχησε.

Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι ἐμεῖς πᾶμε πίσω. «*Τί σοί ἐστὶν ὄνομα*». **Ἑλλάς**: «*Λεγεῶν*»! Λεγεῶνες δαιμονίων ὑπάρχουν τώρα σὲ μιὰ χώρα ἁγίων καὶ μαρτύρων. Τώρα, ὅπου νὰ πᾶς, βρίσκεις λεγεῶνα. Μερικοὶ ἀριθμοὶ τὸ ἀποδεικνύουν. Ὡς ἄλλοτε διαζύγιο δὲν ἔβγαине στὴν Ἑλλάδα. Μόνο τὸ φτυᾶρι τοῦ νεκροθάφτη χῶριζε τὸ ἀνδρόγυνο. Τώρα: χιλιάδες τὰ διαζύγια: Φρίκη. Νὰ ἡ λεγεῶν λοιπὸν ὡς πρὸς τὰ διαζύγια. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα φαινόμενα, λ.χ. τῆς κλοπῆς, πάλι λεγεῶν. Ἄλλοτε κανεῖς δὲν πείραζε ξένο πρᾶγμα: τώρα δὲν ὑπάρχει συστολή. «*Τί σοί ἐστὶν ὄνομα*». Ἑλλάς: Λεγεῶν κλεπτῶν. Καὶ στὰ ξένα λεξικά τελευταίως ἡ Ἑλλάς ἐμφανίζεται ὡς χώρα κλεπτῶν. Ὡς μετρήστε καὶ πόσοι, ἰδίως ἀπὸ τοὺς νέους μας, ἔχουν τὸ δαιμόνιο τῶν ναρκωτικῶν: ἂν σᾶς βάλω νὰ μετρήσετε, ἀπὸ τὸ μεσημέρι θὰ σᾶς βρῆ τὸ βράδυ. Χιλιάδες παιδιὰ μαστίζονται ἀπ' αὐτὴ τὴ συμφορά. Ἐνας ἀπὸ αὐτούς, ὅταν ἐπιστρατεύθηκε, πολτοποίησε τὸ κεφάλι ἐνὸς ἐξόχου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ...

* * *

Λεγεῶν, λοιπὸν. Ἄν κοιτάξουμε τὸν ἑαυτό μας, λεγεῶν. Ἄν ἐξετάσουμε τὴν κοινωνία, λεγεῶν. Ἀναρίθμητα δαιμόνια, ὅπως τὰ περιγράφει ὁ Ντοστογιέφσκυ, τὰ ὁποῖα αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸν ἐνοχλοῦν μέσ' στὴν καρδιά του. Τί πρέπει νὰ κάνουμε; ν' ἀπελπισθοῦμε; Ὁχι. Ὑπάρχει **ὁ νικητὴς τῶν δαιμόνων**. Καὶ ὁ νικητὴς τῶν δαιμόνων εἶνε ἓνας. Εἶνε **ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ἐκεῖνος ἦρθε νὰ συντρίψῃ τὸ κράτος τοῦ διαβόλου. Καὶ ἔχει τὴ δύναμι νὰ συντρίβῃ τὶς φάλαγγες τῶν δαιμόνων.

Μὲ τὸ Χριστὸ λοιπὸν κ' ἐμεῖς. Καὶ τὸ ὄπλο μας ποιὸ εἶνε; **Ὁ τίμιος σταυρός**. Τὴν παλαιὰ ἐποχή, ποῦ πίστευαν, ἔλεγαν:

«Πέφτω κάνω τὸ σταυρό μου

καὶ ἄγγελος εἶνε στὸ πλευρό μου».

Ὁπλο ἀκαταμάχητο, ὄπλο ἰσχυρό, ὄπλο ἀνίκητο ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου.

Τῶ δὲ Χριστῶ, τῶ νικητῆ τῶν αἰῶνων, δόξα καὶ τιμὴ εἰς αἰῶνας αἰῶνων: ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**